

Но много, и по премного са чбдѣ съз
нашы тѣ обхрнацы! какъ трѣгнахъ иъз
тойзи пѣть; безъ да го знайтъ на кадѣ,
ще ги заведе?! Какъ трѣгнахъ (казвѣамъ)
иъз-веднѣжъ, безъ никакъвъ испитъ?!

За да си остави челоуѣкъ своѣ тѣ
вѣрѣ, въ коуто, баща мѣ и дада мѣ са
е скончалъ: и да иде въ дрѣгѣ вѣрѣ; то,
не е маала работа!

Такъизи челоуѣкъ, или е най раздменъ;
или най отъ голѣмы тѣ бездмницы! Защо
то ако е раздменъ; той щеше добрѣ да и-
спита и придири каква е тѣ вѣрѣ, каквы
сѣ проповѣдницытѣ гдѣ то иж проповѣдѣ-
ватъ, и каквы важны работы показухъ?

Кога то Юаннъ Предтеча почна да крѣ-
щавѣ на Юрданъ рѣкѣ, и да проповѣдѣва
покаянїе; пратиухъ отъ Иеросалимъ Свѣ-
щенницы и Левиты, да го попитатъ, ты
кой си? коуто го и питаухъ: ты ли си
Христосъ? Той от-говори, не съмъ. Но кой
си; Іліа ли си? Не съмъ, рече. Но, Про-
рокъ ли си? от-говори имъ: Не. Рѣкоухъ
мѣ: но защо крѣщавашъ; ако не си, не
Христосъ, не Іліа, нито Пророкъ?(а)

(а) Іоан. 1. 19—25.